

та по Репарациитѣ намери, че по причина на неговия не воененъ характеръ, стойността му може да бжде мината на кредитъ на България.

Нѣма да бждатъ минати на кредитъ на България имоти, принадлежащи на Съюзнитѣ и Сдружени правителства или на тѣхни поданици, повърнати или замѣнени въ изпълнение на конвенцията за премирието.

Чл. 137. Предшествуващитѣ постановления не накърняватъ правото на всѣка отъ Съюзнитѣ и Сдружени Сили да разполага съ неприятелскитѣ активи и имоти, намиращи се подъ нейна властъ въ момента на влизане въ сила на настоящия договоръ.

Чл. 138.⁹³⁾ Правата и специалнитѣ предназначения, установени за заеми, сключени отъ българската държава или гарантирани отъ нея преди 1 Августъ 1914 г., си оставатъ безъ никакви измѣнения.

Чл. 139.⁹⁴⁾ Що се отнася до сключеніята отъ България заемъ въ Германия презъ м. Юли 1914 год., Комисията

estimerait qu'à raison de son caractère non militaire, la valeur doit être portée au crédit de la Bulgarie.

Ne seront pas portés au crédit de la Bulgarie les biens appartenant aux Gouvernements alliés et associés ou à leurs ressortissants rendus ou livrés à l'identique en exécution de la convention d'Armistice.

Art. 137. Les dispositions qui précèdent ne portent pas atteinte au droit de chacune des Puissances alliées et associées de disposer des actifs et propriétés ennemis se trouvant sous leur juridiction au moment de la mise en vigueur du présent Traité.

Art. 138. Les droits et affectations spéciales institués pour les emprunts contractés par l'Etat bulgare ou garantis par lui antérieurement au 1er août 1914 sont maintenus sans aucune modification.

Art. 139. Quant à l'emprunt contracté par la Bulgarie en Allemagne en juillet 1914, la Commission des

⁹³⁾ Чл. 138 е изключение отъ принципа прокаранъ въ текста на чл. 132. Съ чл. 138 се визиратъ държавнитѣ заеми¹⁾:

1.- 6% отъ 1892 г., срещу който България е заложила въ I-ва ипотека ж. п. линии Каспичанъ—София—Кюстендилъ; Русе—Варна и пристанищата Варна и Бургасъ, както и приходитѣ отъ последнитѣ;

2.- 5% отъ 1902, срещу който сж заложени: прихода отъ тютюневия бандеролъ и мурурието;

3.- 5% отъ 1904 г. — заложени приходитѣ отъ гербовитѣ марки и

4.- 4% държавенъ заемъ отъ 1907 г. — заложени излишецитѣ отъ приходитѣ отъ тютюн. бандеролъ, мурурието и герб. марки.

⁹⁴⁾ Горниятъ текстъ визира договора между българското правителство отъ една страна и пълномощника на банковия синдикатъ на чело съ *Direktion der Disconto-Gesellschaft* въ Берлинъ — отъ друга, сключенъ на 29 Юни (11 Юли) 1914 год. (вж. Държ. В-къ бр. 148/1914 год.):

1.- За издаването на единъ български държавенъ 50% заемъ въ злато отъ 1914 г. въ размѣръ на 500 милиона лв. златни.

2.- За единъ авансъ на държавното съкровище отъ 120 милиона лв. златни срещу издаване на съкровищни бонове;

3.- За постройката на ж. п. линия Михайлово—Хасково—Порто-Лагосъ и на пристанището Порто-Лагосъ и

4.- За експлоатацията на минитѣ Перникъ и Бобовъ-долъ.

Първия заемъ предназначенъ за консолидиране на летящия дългъ на държавата къмъ Б. Н. Банка и за набавяне средства за постройката на ж. п. линии и др. обществени предприятия, не е билъ реализиранъ.

¹⁾ За държавнитѣ заеми изобщо вж. Т. I. стр. 195—199.